

Dosarul nr.2ra-87/19

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central, judecător: M. Grosu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Șoilița, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Winter Dirk Bernd și Schaaf Karsten către Gheorghe Șoilița cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Winter Dirk Bernd și Schaaf Karsten și casată hotărârea din 27 iulie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central de respingere a acțiunii,

constată:

La 23.02.2017, Winter Dirk Bernd și Schaaf Karsten au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Șoilița privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că, la 23.02.2004, între Winter Dirk Bernd și Schaaf Karsten (cetățeni ai Germaniei), în calitate de împrumutători, și Șoilița Gheorghe în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractul de împrumut f/n, autentificat și înregistrat cu nr. 947 de către notarul Zinaida Volimbovscaia.

Potrivit pct. 1 din contractul de împrumut, pârâtul a împrumutat de la reclamantii bani în sumă de 100 000 de Euro pe un termen de 10 ani, până la 22.02.2014.

Conform pct. 2 din contractul de împrumut, pârâtul a confirmat că reclamantii i-au transmis banii în sumă de 100 000 de Euro, fapt ce atestă că reclamantii și-au executat în modul corespunzător obligația de a da în proprietate celeilalte părți bani, conform art. 867 alin. (1) din Codul civil.

În baza pct. 5 din contractul de împrumut, pârâtul s-a obligat ca, în cazul neachitării în termenul stabilit și în volumul deplin a sumei indicate, pentru fiecare an de întârziere, să achite în beneficiul reclamantilor penalitate în sumă de 10% anual (sau 10 000 de Euro/per an de întârziere) din suma împrumutată, până la achitarea datoriei.

Contrar prevederilor contractului de împrumut, pârâtul nu și-a onorat obligația de restituire a împrumutului acordat de către reclamant și a acumulat față de aceștia (conform situației la 20.01.2017) o datorie în sumă de 187 260,19 de Euro, compusă din: împrumutul nerambursat de 100 000 de Euro; penalitatea contractuală de 29 095,89 de Euro (pentru o perioadă de întârziere de 2 ani și 332 zile); dobânda legală de întârziere (calculată potrivit art. 619 din Codul civil) de 58 164,30 de Euro.

Ca urmare a faptului neonorării obligațiilor contractuale de către pârât, la 01.02.2017, cu titlul de procedură de soluționare prealabilă a prezentului litigiu pe cale extrajudiciară, reclamantii au expediat în adresa pârâtului o somație de plată, recepționată de către acesta la 14.02.2017, prin care au solicitat achitarea în termen de 3 zile a datoriei de 187 260,19 de Euro, însă până la data depunerii cererii de chemare în judecată, pârâtul nu a dat curs somației sus-numite și nu a achitat suma datorată.

Astfel, reclamantii au solicitat încasarea de la pârât a datoriei în sumă de 187 260,19 de Euro și a cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat în mărime de 25 000 de lei.

La 28 martie 2017, reclamantii Winter Dirk Bernd și Schaaf Karsten au înaintat cerere privind reducerea pretențiilor în acțiune, solicitând de la pârâtul Șoilița Gheorghe suma de 68 000 de Euro.

În motivarea cererii au menționat, că reclamantii au transmis pârâtului suma de 68 000 de Euro, și anume Schaaf Karsten a transmis suma de 35 000 de Euro, fapt confirmat și prin declarația de datorie din 25.02.2016, iar Winter Dirk Bernd a transmis suma de 33 000 de Euro.

Suplimentar au comunicat că renunță la dobânda de întârziere și penalitate. Suma de 68 000 de Euro a fost transmisă în baza contractului încheiat între reclamant și pârât, mai mult ca atât ulterior pârâtul a recunoscut datoria de 35 000 de Euro prin declararea de datorie. Totodată, au comunicat că transferul a fost făcut în numerar, iar proba transmiterii banilor reprezintă contractul și declarația de datorie.

Prin hotărârea din 27 iulie 2017 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel depusă de reprezentantul apelanților Winter Dirk Bernd și Schaaf Karsten, avocatul Nicoară Dan.

S-a casat hotărârea din 27 iulie 2017 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Winter Dirk Bernd și Schaaf Karsten împotriva lui Șoilița Gheorghe privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată, și s-a emis o hotărâre nouă prin care acțiunea a fost admisă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut ca neîntemeiate concluziile primei instanțe, precum că reclamantii nu au prezentat instanței nici o probă care să confirme transmiterea sumelor pretinse cu titlu de datorie lui Gheorghe Șoilița, or, în speță, transmiterea banilor este probată prin înscrisul din 23 februarie 2004, autentificat de notarul Zinaida Volimbovscaia.

Conform art. 50 din Legea cu privire la notariat nr.1453 din 08.11.2002, persoana care desfășoară activitate notarială are obligația de a explica părților sensul și importanța proiectului actului juridic și de a verifica conformitatea conținutului lui cu intențiile reale ale părților și dacă nu este în contradicție cu legislația.

Corespunzător instanța de apel a conchis că contractul de împrumut din 23.02.2004, autentificat și înregistrat cu nr. 947 de către notarul Zinaida Volimbovscaia, servește drept temei de restituire a banilor.

La 05.11.2018, Gheorghe Șoilița, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru, a declarat recurs împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că acțiunea reclamanților a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă, respectiv solicitând pronunțarea unei soluții de respingere a acțiunii ca tardivă, pe de altă parte a indicat că aprecierea arbitrară a probelor a determinat soluționarea greșită a cauzei de către instanța de apel și, în așa fel, soluția instanței de apel este una neîntemeiată.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe de respingere integrală a acțiunii ca tardivă și ca neîntemeiată.

La 11.01.2019, avocatul Roger Cladei, în interesele lui Winter Dirk Bernd si Schaaf Karsten, a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat ca recursul să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 23 mai 2018 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 24 mai 2018 (f. d. 161), iar recursul a fost depus la 05 noiembrie 2018. Date despre recepționarea deciziei la materialele cauzei lipsesc. Conform înscrisului din dosar (f. d. 171) copia deciziei instanței de apel a fost primită de către reprezentantul recurentului avocatul Dorel Rotaru la 04.09.2018. Dat fiind faptul că ziua de 04.11.2018 a fost zi de odihnă, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Gheorghe Șoilița, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Gheorghe Șoilița, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Gheorghe Șoilița, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru, mai ales în situația în care însăși cele invocate în recurs

sunt de natură contradictorie.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Gheorghe Șoilița, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova